

PRVÁ KNIHA MOJŽIŠOVA — GENESIS

Stvorenie sveta

1¹Na počiatku stvoril Boh nebo a zem. ²Zem však bola beztvárna a pustá; tma bola nad prahlbinou a Duch Boží vznášal sa nad vodami.

³Vtedy riekol Boh: Buď svetlo! A bolo svetlo. ⁴Boh videl, že svetlo je dobré; vtedy Boh oddelil svetlo od tmy. ⁵Boh pomenoval svetlo dňom a tmu pomenoval nocou. A bol večer a bolo ráno: prvý deň.

⁶Potom riekol Boh: Buď obloha uprostred vôd a oddeľuj vody od vôd. ⁷Tak učinil Boh oblohu a oddelil vody pod oblohou od vôd nad oblohou. A stalo sa tak. ⁸Boh pomenoval oblohu nebom. A bol večer a bolo ráno: druhý deň.

⁹Potom riekol Boh: Nech sa vody nahromadia na jedno miesto pod nebom a nech sa ukáže súš! I stalo sa tak. ¹⁰Boh pomenoval súš zemou a nahromadené vody pomenoval morom. A Boh videl, že to bolo dobré. ¹¹Potom riekol Boh: Nech zem vydá sviežu zeleň, semenoplodné byliny a ovocné stromy rozličného druhu, čo rodia na zemi ovocie, v ktorom je ich semä! I stalo sa tak. ¹²Zem vydala sviežu zeleň, semenoplodné byliny rozličného druhu a stromy rodiace ovocie, v ktorom je semä rozličného druhu. I videl Boh, že to bolo dobré. ¹³A bol večer a bolo ráno: tretí deň.

¹⁴Potom riekol Boh: Nech sú svetlá na nebeskej oblohe na oddeľovanie dňa od noci a nech budú znameniami na určovanie období, dní a rokov. ¹⁵Nech budú svetlami na nebeskej oblohe, aby osvetľovali zem! I stalo sa tak. ¹⁶Boh učinil dve veľké svetlá: väčšie svetlo, aby vládlo nad dňom, a menšie svetlo, aby vládlo nad nocou; a aj hviezdy. ¹⁷Boh ich umiestil na nebeskú oblohu, aby osvetľovali zem, ¹⁸aby vládli nad dňom aj nocou a aby oddeľovali svetlo od tmy. A Boh videl, že to bolo dobré. ¹⁹A bol večer a bolo ráno: štvrtý deň.

²⁰Potom riekol Boh: Nech sa vody víria pohybom živých tvorov a vtáctvo nech poletuje ponad zem na nebeskej oblohe. ²¹Vtedy stvoril Boh veľké morské zvieratá a všetky živé tvory rozličného druhu, čo sa hýbu a ktorými sa víria vody; aj všetko okrídlené vtáctvo podľa jeho druhov. A Boh videl, že to bolo dobré. ²²I požehnal ich Boh hovoriac: Plodte a množte sa a naplňte morské vody. I vtáctvo nech sa rozmnoží na zemi. ²³A bol večer a bolo ráno: piaty deň.

²⁴Potom riekol Boh: Nech zem vydá živé tvory rozličného druhu: dobytok, plazy a poľnú zver rozličného druhu! I stalo sa tak. ²⁵Boh učinil rozličné druhy poľnej zveri, rozličné druhy dobytká a všetky zemeplazy rozličných druhov. A Boh videl, že to bolo dobré.

²⁶Potom riekol Boh: Učinnme človeka na svoj obraz, podľa našej podoby, aby panoval nad morskými rybami, nad nebeským vtáctvom, nad dobytkom, nad všetkou poľnou zverou a nad všetkými plazmi, čo sa plazia po zemi. ²⁷Tak stvoril Boh človeka na svoj obraz; na Boží obraz ho stvoril; ako muža a ženu ich stvoril. ²⁸Potom ich Boh požehnal a riekol im: Plodte a množte sa, a naplňte zem; podmaňte si ju a panujte nad morskými rybami, nad nebeským vtáctvom a nad každým živočíchom, čo sa hýbe na zemi! ²⁹Potom riekol Boh: Ajhľa, dal som vám všetky semenoplodné byliny, ktoré sú na celej zemi, a všetky stromy, na ktorých je ovocie s ich semenom; to vám bude za pokrm. ³⁰Všetkým však zvieratám zeme, všetkému nebeskému vtáctvu a vôbec všetkému, čo sa hýbe na zemi a má v sebe dych života, budú potravou všetky zelené byliny! I stalo sa tak. ³¹A Boh videl všetko, čo učinil, a hľa, bolo to veľmi dobré. A bol večer a bolo ráno: šiesty deň.

1: J 1,1—3; Jer 10,12; Žd 11,3; Ž 33,9
2: Ž 102,26; Iz 45,18 3: 45,7 6: Ž 33,6
9: Ž 33,7; 104,9; Iz 5,22; Job 98,8

14: Ž 33,6; 104,19 15: Jer 31, 35
 20: Ž 104,25 22: 1,28; 9,1.7 26: 5,1
 27: Mt 19,4; 1K 11,7 28: 9,1; Ž 8,7 29: 9,3

2¹Tak boli dokončené nebesá i zem a všetky ich voje. ²V siedmy deň Boh dokončil svoje dielo, ktoré konal; v siedmy deň si odpočinul od všetkého diela, ktoré vykonal. ³Nato Boh požehnal siedmy deň a posvätil ho, lebo v ňom si odpočinul od všetkého diela, ktoré stvorením začal konať. ⁴Tak vznikli nebesá a zem, keď boli stvorené.

Druhá správa o stvorení. O raji

Toho času, keď Hospodin Boh učinil zem a nebo, — ⁵a nebolo ešte nijakého poľného krovia na zemi a nijaká poľná bylina nerástla, pretože Hospodin Boh nedal dažďa na zem, a nebolo ani človeka, aby obrábal pôdu, ⁶len spodná voda vystupovala zo zeme a zavlažovala celý povrch pôdy, — ⁷vtedy Hospodin Boh stvárnil človeka z prachu zeme^{b)} a vdýchol mu do nozdier dych života; tak sa človek stal živou bytosťou.

⁸Potom Hospodin Boh vysadil na východe záhradu v Édene a postavil tam človeka, ktorého utvoril. ⁹Hospodin Boh dal zo zeme vyrásť všelijakým stromom, lákavým na pohľad a dobrým na jedenie, aj stromu života uprostred záhrady, aj stromu poznania dobra a zla.

¹⁰Z Édenu vytekala rieka, aby zavlažovala záhradu, a odtiaľ sa rozdeľovala na štyri ramená. ¹¹Meno jedného je Pišón; ono tečie okolo celej krajiny Chavíla, kde sa nachádza zlato. ¹²Zlato z onej krajiny je vzácne; tam sa nachádza aj bdéliová živica a drahokam onyx. ¹³Druhá rieka sa menuje Gíchón; tá tečie okolo krajiny Kúš. ¹⁴Tretia rieka sa menuje Chiddekela^{a)}; tá tečie východne od Asýrie. Štvrtá rieka je Eufkrat. ¹⁵Hospodin Boh pojal človeka a umiestil ho v záhrade Éden, aby ju obrábal a strážil.

Boží príkaz

¹⁶Potom Hospodin Boh rozkázal človeku: Zo všetkých stromov záhrady smieš jesť, ¹⁷ale zo stromu poznania

dobra a zla nesmieš jesť, lebo v deň, keď budeš z neho jesť, istotne zomrieš.

Stvorenie ženy

¹⁸Potom riekol Hospodin Boh: Nie je dobré človeku byť osamote. Učiním mu pomoc ktorá mu bude roveň. ¹⁹Vtedy Hospodin Boh utvoril zo zeme všetku poľnú zver i všetko nebeské vtáctvo a priviedol ich k človeku, aby videl, ako ich pomenuje; každý živý tvor mal sa menovať tak, ako ho pomenuje človek. ²⁰A človek pomenoval všetok dobytok, nebeské vtáctvo i všetku poľnú zver. Ale pre človeka nenašiel pomoc, ktorá by mu bola roveň. ²¹Vtedy Hospodin Boh dopustil na človeka tvrdý spánok; keď zaspal, vyňal mu jedno rebro a jeho miesto uzavrel mäsom. ²²Z rebra, ktoré Hospodin Boh vyňal človeku, utvoril ženu a priviedol ju k človeku. ²³Nato povedal človek:

Toto je už kosť z mojich kostí a telo z môjho tela.

Menovať sa bude mužena, lebo je z muža vzatá.

²⁴Preto muž opustí svojho otca i svoju matku a príčne k svojej žene a budú jedným telom. ²⁵Obaja však boli nahí, človek i jeho žena, ale nehanbili sa.

2: 2M 20,11 7: Job 33,4 9: 3,22; Zj 1,7; 22,2
 22: 1K 11,8 24: Mt 19,5

Pokúšenie a pád

3¹Had bol Istivejší ako všetky poľné zvieratá, ktoré Hospodin Boh učinil. Ten povedal žene: Či naozaj riekol Boh: Nesmiete jesť zo žiadneho rajského stromu? ²Žena odpovedala hadovi: Z ovocia rajských stromov smieme jesť, ³ale o ovocí stromu, ktorý je v strede raja, riekol Boh: Nejedzte z neho, ani sa ho nedotknite, aby ste nezomreli! ⁴Had však povedal žene: Vôbec nezomriete; ⁵ale Boh vie, že v ten deň, keď budete z neho jesť, otvoria sa vám oči a budete ako Boh; budete vedieť, čo je dobro a čo zlo. ⁶Keď žena videla, že by bolo dobre jesť zo stromu, že je pre oči zvodný a lákavý na zmúdrenie, vzala z jeho ovocia a jedla; potom dala aj svojmu mužovi, ktorý bol s ňou; aj on

b) v origináli:ako prách ze zeme a) Tigris

jedol. ⁷Vtedy sa obidvom otvorili oči a spoznali, že sú nahí; pospínali si teda figové lístie a urobili si zástery.

Odhalenie priestupku

⁸Keď začuli kroky Hospodina Boha, chodiaceho za podvečerného vánku po záhrade, skryl sa človek a jeho žena pred Hospodinom Bohom medzi stromy záhrady. ⁹Hospodin Boh však zavolať na človeka a riekol: Kde si? ¹⁰A on odpovedal: Počul som ťa v záhrade, bál som sa, lebo som nahý; i skryl som sa. ¹¹Nato Boh riekol: Kto ti oznámil, že si nahý? Nejedol si zo stromu, z ktorého som ti zakázal jesť? ¹²Človek odpovedal: Žena, ktorú si mi dal, aby bola pri mne, dala mi zo stromu; i jedol som. ¹³Nato riekol Hospodin Boh žene: Čo si to urobila? A žena odpovedala: Had ma podviedol; nuž jedla som.

Trest

- ¹⁴Vtedy riekol Hospodin Boh hadovi:
Pretože si to urobil,
prekliaty budeš nad všetok dobytok
i nad všetky poľné zvieratá.
Po bruchu sa budeš plaziť
a prach budeš hltáť
po všetky dni svojho života.
- ¹⁵Položím nepriateľstvo
medzi teba a ženu,
medzi tvoje potomstvo
a jej potomstvo;
ono ti rozmliaždi hlavu
a ty mu schvatneš päťu.
- ¹⁶Žene riekol:
Veľmi ti rozmnožím ťažoby
v tvojom tehotenstve;
v bolestiach budeš rodiť deti
a budeš túžiť za svojím mužom,
ale on bude vládnuť nad tebou.
- ¹⁷A Adamovi^{b)} riekol:
Pretože si poslúchol
hlas svojej ženy a jedol si zo stromu,
čo som ti zakázal:
Nebudeš jesť z neho! —
pre teba pôda prekliata bude,
s námahou sa z nej budeš živiť.
- ¹⁸Ba trnie a hložie bude ti rodiť
a poľné byliny budeš jedávať.

¹⁹V pote tvári budeš jesť chlieb,
kým sa nevrátiš do zeme,
lebo z nej si vzatý,
pretože si prach
a do prachu sa vrátiš.

²⁰A Adam pomenoval svoju ženu Evou^{c)}, lebo ona sa stala matkou všetkých živých. ²¹A Hospodin Boh učinil Adamovi a jeho žene obleky z kože a zaodel ich. ²²Hospodin Boh však riekol: Hľa, človek je už ako jeden z nás, keďže pozná dobro i zlo. Aby však teraz nenačiahol ruku, aby nevezal a nejedol zo stromu života a aby nežil večne, ²³poslal ho Hospodin Boh von zo záhrady Éden obrábať pôdu, z ktorej bol vzatý. ²⁴Potom zahnal človeka a na východ od záhrady osadil cherubov s blýskavým plamenným mečom, aby strážili cestu k stromu života.

1: Zj 20,2 14: Mich 7,17 15: Mt 3,7; 12,34;
23,33; R 16,20 16: 1K 11,3; Ef 5,22
19: Kaz 12,7 22: 2,9

BIBLIA

Písmo Sväté Starej a Novej zmluvy.

1991

b) rozumej: človek. Vlastné meno Adam sa v pôvodine používa len od 4,25. Dovtedy „Adam“ znamená doslovne: človek c) Hebrejsky: Chavvá, t. j.: život